

Iwona Dąbrowska, Boško Babič

Radzikowo Stare, woj. płockie. Stanowisko "Gaik"

Informator Archeologiczny : badania 17, 173-174

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wydaje się, że odkryte groby usytuowane były w dwóch rzędach.

Ubogo reprezentuje się wyposażenie grobów. Jedyne w grobie 5 przy czaszce znajdował się kabłączek akroniowy z drutu brązowego o końcu zawiniętym w uszko. Podkówka żelazna występująca tuż nad szkieletem w grobie 3 wydaje się być na wtórnym złożu. Na uwagę zasługuje też duży kolisty guz brązowy z uszkiem typu "pugawicy" znaleziony poza zespołami grobowymi.

Według wstępnego rozpoznania odkryte pochówki stanowią fragment nieprzykościelnego cmentarzyska szkieletowego, którego datowanie można podtrzymać na II - III w.

Ze względu na stan zachowania oraz planowaną zabudowę, badania archeologiczne winny być kontynuowane.

Materiały i dokumentację z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Przemyslu.

PRZEMYSŁ - zamek
Rotunda i palatium

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadziła: Ewa Sosnowska i mgr Michał Prokša.
Finansowała WDMiOW, Biuro Rewaloryzacji Zabytków
w Przemyslu. Drugi sezon badań. Rotunda i palatium.

Celem badań było dostarczenie informacji dla projektantów o rozplanowaniu budowli w związku z zagospodarowaniem zachodniej części dziedzina zamkowego i ewentualnego obniżenia jego dzisiejszego poziomu, oraz próba weryfikacji ustaleń A. Żakiego.

W roku bieżącym prace prowadzone w północno-zachodniej części palatium, odsłaniając ściany zewnętrzne budowli i jej podłużny podział. Niestaty, podział poprzeczny nie został określony. W dalszym ciągu brak materiału ceramicznego może podważyć chronologię obiektu ustaloną przez A. Żakiego.

W roku przyszłym badania będą kontynuowane w celu uchwycenia podziału poprzecznego budowli i uzyskania najstarszych materiałów mających związek z budową palatium.

RACIĄŻ, gm. Tuchola
woj. bydgoskie

patrz późne średniowiecze

RACIĄŻEK
woj. wrocławskie

patrz późne średniowiecze

BADZIKÓWO STARE
woj. płockie
Stanowisko "Gaik"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Iwona Dąbrowska wspólnie z dr. Bożeną Babińską. Finansował IHM PAN. Źródło: sezon badań. Wczesno-średniowieczny i średniowieczny ośrodek kultury.

Badania prowadzone były wspólnie z archeologami z Instytutu Badania Kultury Słowian w Pri-lepie, w ramach polsko-jużosłowiańskiej umowy o współpracy.

Wykopy koncentrowały się na zachodnim zboczu wzgórza oraz na płaskowyżu przylegającym do niego od strony wschodniej. Celem wykopalisk było rozpoznanie dotąd niezbadanych partii stanowiska. Przekopano łącznie 66 m² powierzchni /49,5 m³/ eksplorując sześć wykopów badawczych. Stwierdzono występowanie się warstwy kulturowej w dolnych partiach zachodniego zbocza oraz brak obiektów typu "owalnych jam", tak charakterystycznych dla górnych partii stanowiska.

Na płaskowyżu przylegającym od strony wschodniej do podnóża wzgórza odkryto palenisko 1/85

oraz stwierdzono brak warstwy kulturowej bądź jakiegokolwiek jej śladów. Palenisko posiadało kształt wydłużony o rozmiarach 1,5 x 1 m., w profilu regularny, soczewkowaty, o największej wypłnka 0,2 m. Konstrukcję obiektu stanowiły lupane kamienie nie tworzące zwartej kopułki. Wypłnka charakteryzowała się intensywnie oszarym zabarwieniem z licznymi węglami drzewnymi. Na dnie paleniska zlokalizowano dwa naczyńia gliniane, zachowane częściowo. Inwentarz ruchomy stanowiły dość liczne fragmenty naczyń, przepalona kości zwierzęca oraz oszard przedmiotu żelaznego.

Wstępna analiza materiału ceramicznego pozwala wstępnie datować palenisko na wiek IX/X.

Tegoroczny sezon wykopaliskowy w Radzikowie dostarczył nowych materiałów do rekonstrukcji zabudowy przestrzennej wzdłuż zwanego "Gaikiem", które spełniało w okresie wczesnego średniowiecza i średniowiecza funkcję zorganizowanego ośrodka kultowego.

BOGNY, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Koło Archeologiczne
przy Liceum Ogólnokształcącym
im. Hugona Kołłątaja
w Kratoszynie

Badania prowadził mgr Dianizy Kosiniński. Finansował WKZ w Kaliszu. Drugi sezon badań. Omentarzyno wczesnośredniowieczne.

Wykopaliska na omentarzynsku są elementem badań zespołu osadniczego z grodziskiem w Piaskach, gmina Zduny. Po badaniach sondazowych a pierwszym sezonie i odkryciu pochówków ciałopalnych datowanych na fazę D /wg.Hensla/ zaistniała konieczność uzyskania dalszych informacji o tym unikatowym w tej strefie kulturowej omentarzynsku.

Założono dwa wykopy przylegające od strony południowej do wykopu z poprzedniego sezonu - jeden o wymiarach 5 x 2,5 m, a drugi o wymiarach 2,5 x 1 m przy pozostawieniu świadka szerokości 0,5 m. Eksplorowano 10 cm warstwami mechanicznie. W wydmywym piasku nie stwierdzono żadnych szarysów wykopów.

Z warstw wydobyto fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej z fazy D, kultur neolitycznych, żużelki oraz nowożytnych naczyń. Te ostatnie należały do głębokości około 0,2 do 0,3 m od powierzchni. Ułamki naczyń starszych niżli wczesnośredniowieczne były drobne i szaliczne. Na głębokości około 0,5 m odkryto większe skorupy wczesnośredniowieczne tworzące skupiska swałonych bierwion oraz kilkanaście fragmentów spalonych kości. Występowały one we wszystkich warstwach nie tworząc wyraźnych skupisk.

Charakter skorup i znaczne fragmenty naczyń tworzące skupisko wskazują na odkrycie grobu /nr. 2/. Eksploracja wykopu większego nie została jeszcze zakończona. Uzyskane materiały po zakończeniu badań zostaną przekazane Muzeum Ziemi Kratoszyńskiej.

Badania będą kontynuowane.

SKINY MAŁE
woj. białostockie
Stanowisko I

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Barbara Maciukiewicz-Ozamecka. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Omentarzyno wczesnośredniowieczne, typu mesowieskiego z grobami w obudowach kamiennych /XII-XIII w./.

Stanowisko usytuowane jest na niewielkim wyniesieniu żwirowym, przylegającym od zachodu do łąk. Znajduje się w odległości około 1,5 km na północny zachód od wsi i około 100 m na południe od drogi Siemiatycze-Diechawiec. Teren omentarzynski stanowi nieużytek, należący do Zbigniewa, Moczulskiego.

Przeprowadzono badania ratownicze na obszarze 2 arów, w wyniku czego odsłonięto 7 grobów z pochówkami pojedynczymi, w tym: 1 ciałopalny, 1 oszardowo palony i 5 szkieletowych.